

STATENS HUSHOLDNINGSRÅD

København V., 30. oktober 1953.

Til handelsministeriet.

Under henvisning til ministeriets skrivelser af 12. september d. å. og 16. ds. — j.nr. 625—53 — hvorved ministeriet udbeder sig en udtalelse fra statens husholdningsråd vedrørende trustkommissionens betænkning med henblik på udarbejdelse af en permanent lovgivning, skal rådet udtale følgende:

Indledningsvis skal man bemærke, at da trustkommissionen i sin redegørelse har arbejdet ud fra den forudsætning, at pris-aftaleloven af 14. november 1952 skal bestå i uændret skikkelse bortset fra de punkter, der særlig kommenteres af kommissionen, har rådet i nedenstående ikke ment at kunne komme ind på andre end de problemer, der specielt er fremdraget af trustkommissionen.

Man har med særlig interesse bemærket den ændrede indstilling til bruttopriser. Da det er rådets erfaring, at disse priser sædvanligvis er af samme højde uanset salgsmåde og salgssted, idet erhvervslivets fordele ved bruttopriser bl. a. netop består i at kunne trykke disse på emballage og kunne anføre priserne i store landsomfattende reklamekampagner, fremmer bruttopriserne efter rådets opfattelse f. eks. en uberettiget tendens til at hæve landets og provinsbyernes lavere prisniveau, der er reelt begrundet, bl. a. i lavere faste omkostninger end hovedstadens, til hovedstadens højere prisniveau, idet hovedstadens handlende må antages at ville protestere mod bruttopriser, der levned dem en lavere avance end hidtil.

Selv bortset fra, at bruttopriser i det hele taget virker hemmende på den almindelige priskonkurrence, således som af trustkommissionen fremført, og til hvilke betragtninger rådet kan slutte sig, vil rådet gerne have lov til særlig at pointere den omkostningsfordyrelse, der finder sted ved, at

bruttopriserne synes at virke fremmende for den overordentlig kostbare — ofte varefordyrende — reklamekrig, der ikke sjældent iværksættes af fabrikanter og handlende.

Mens trustkommissionen iøvrigt sondrer temmelig afgørende mellem bindende og vejledende bruttopriser, skal man anmode ministeriet om at have opmærksomheden henvendt på, at bruttopriser, der kun fremtræder som vejledende, rent faktisk meget ofte overholdes i samme grad, som om de var bindende, og da erhvervslivet af de af kommissionen i betænkningen anførte grunde — særlig når det drejer sig om mærkevarer — ofte ikke er interesseret i at føre priskonkurrence med hensyn til de pågældende varer, skal man henstille, om der ikke også ved alene vejledende bruttopriser er grund til at kontrollere disse prisfastsættelser, selv om man vel næppe behøver at kræve en forudgående godkendelse af disse vejledende priser.

Fra statens husholdningsråd's side må man — som det fremgår af foranstående — af hensyn til forbrugernes interesser finde det påkrævet, at der fra myndighedernes side haves en dybtgående indsigt med de af erhvervslivet fastsatte bruttopriser, og at disse kun godkendes, hvis de opfylder ret strenge prismaessige krav.

Den nydannelse, kommissionens betænkning indeholder ved forslag om at indføre en adgang til at pålægge kontraheringspligt, synes at være nødvendig for at gøre lovens formål effektivt, idet man vel næppe kan forvente ved ophævelse af aftaler m. v. altid at kunne trænge gennem det stiltiende samarbejde eller den forståelse, der ofte vil være tilbage mellem de tidligere aftaledeltagere. På grund af et sådant pålægs indgribende karakter skal man dog herfra indskrænke sig til at foreslå, at et pålæg